

[Holstein.]

har faaet oplyst, formodentlig paa autoritativt og kompetent Sted, skal have til Opgave ikke blot at følge de handelspolitiske Forhold ude i Verden og bistaa Regeringen med Oplysninger og Raad, men ogsaa at undersøge Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af den nuværende Valutaordnings Afløsning af tidssvarende Told- og Tarifpolitik. Det maa formentlig betyde, at man fra Regeringens Side indrømmer, at Tiden nu er moden til, at Udviklingen nu er naaet derhen, at man anser det for ønskeligt, ja, maaske nødvendigt at overveje, om det ikke handels- og eksportmæssigt vil være hensigtsmæssigere at basere vor økonomiske Politik med Omverdenen paa de Principper, som Det konservative Parti hidtil har fremført som sit handelspolitiske, eksportpolitiske Program. Men jeg vil altsaa bede den højtærede Udenrigsminister om at give os nærmere Oplysning om, hvorvidt det Udvalg er nedsat, og hvorvidt han er indforstaaet med, at Udvalget skal tage det sidste Spørgsmaal, jeg her har fremhævet, under Overvejelse og op til Undersøgelse. Jeg mener, der er saa meget mere Grund til at rette dette Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister, som jeg maa sige, at jeg med ikke ringe Forfærdelse læste den Kronik, som den højtærede Udenrigsminister skrev i „Politiken“ den 6. December, inden Valutalovens Forlængelse kom til afgørende Behandling her i Tinget, hvorefter Ministeren skyndte sig af Sted ned til Afrustningskonferencen i Genève. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at denne Kronik var i høj Grad beklagelig, i høj Grad tendentiøs og misvisende i sin Fremstilling af Valutacentralens og hele Valutaordningens handelspolitiske, eksportpolitiske Betydning. Thi det blev jo i denne Kronik fremstillet, som om Valutacentralen og Valutaattestsystemet ikke blot var brugeligt af handelspolitiske Grunde, men var en bydende Nødvendighed, var aldeles uundværligt, det kunde ikke tænkes, at man kunde føre virksom Handelspolitik, virksom dansk Eksportpolitik paa andet Grundlag og andre Betingelser end Valutacentralen og Valutaattestsystemet.

Jeg vil ogsaa gerne i denne Forbindelse minde om, hvorledes et tysk Regeringsblad — ja, alle tyske Blade er jo for saa vidt nu Regeringsblade —, nemlig „Deutsche Allgemeine Zeitung“ udtalte sig om dette Spørgsmaal, da Danmark ved Udgangen af 1933 stod over for Spørgsmaalet om, hvorvidt Valutalovens Gyldighed igen skulde

forlænges for et Aar. Valutaloven er; om jeg saa maa sige, blevet en Afviklingslov, hvis Gyldighed stadig forlænges, Afviklingen ser man ikke noget til, Forlængelsen kommer Slag i Slag, Aar for Aar. Jeg tør sige, at det eneste værdifulde i Valutaloven set ud fra mit Synspunkt er, at den kun gælder for et Aar, saaledes at Spørgsmaalet stadig holdes aabent, og at der stadig er en Mulighed for at genoptage Drøftelsen af det Spørgsmaal, om dette System, dette handelsmæssige Monstrum virkelig er en eksportpolitisk Nødvendighed. Ved Udgangen af 1933 kørte den danske Handelsstand, om jeg saa maa sige, Artilleriet, Kanonerne op for at gøre et Forsøg paa at blive af med denne Ordning, som i stigende Grad har afskaffet det, man hidtil forstod ved Handelsstanden i den liberal-økonomiske Betydning, og gjort de handlende til en Art Stats-Brugsforeningsuddelere; Handelsstanden kørte Artilleriet op og hævdede, at den gældende Ordning ikke var nødvendig, hverken af valutamæssige eller beskæftigelsesmæssige Grunde, og den mentes heller ikke at være nødvendig af handelspolitiske — det vil fra et dansk Synspunkt sige eksportpolitiske — Grunde. Stillingen fra Handelsstandens Side var ved Udgangen af 1934 vidt forskellig fra, hvad den var i 1933. Man kan vel uden Overdrivelse sige, at ved Udgangen af 1934 var Artilleriet, Kanonerne bragt til Tavshed og højt regnet erstattet med en spredt Geværknitren. Men i 1933 tog Handelsstanden, baade Grosserer-Societetet og Grossistsammenslutningen af 1930, saa kraftigt paa Veje i Henvendelser til Regering og Rigsdag, at det vakte Opsigt ogsaa uden for Landets Grænser, og det tyske Regeringsblad, som jeg nævnte, skrev i den Anledning — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et Citat — følgende:

„... at der maa lægges Vægt paa, at Valutaloven ikke er nødvendig af Hensyn til Valutaens Stilling og af Beskæftigelsesgrunde, og at der fra Handelsstanden henvises til, at en Forlængelse af Loven derfor maa anses for at skyldes handelspolitiske Grunde“.

Og saa føjes der til:

„I velunderrettede Kredse i Tyskland — og det gælder baade officielle og private — følges Valutaloven med den største Opmærksomhed. Spørgsmaalet om Forlængelsen af den danske Valutalov er af afgørende Betydning for den videre Udvikling af Forbindelsen paa det økonomiske Omraade mellem de to Lande, og man paaberaaber sig, at de nuværende